

சங்க காலத்தில் சரே, சரோழ, பாண்டிய மன்னர்கள் தானமவை வாய்ந்த தமிழ் நாட்டை அரசாண்டு வந்தனர். சரே நாடு, சரோழ நாடு, பாண்டிய நாடு என்ற மூன்று நாடுகளிலும், பாண்டிய நாடுதான் மிகப் பழமையான நாடாகக் கருதப்பட்டது. 'பாண்டிய நாட்டே பழம்பதியென்ன' என்ற சான்றோர் வாக்கு ஆதாரம் காட்டுகின்றது. பாண்டிய மன்னர்கள் தலசைச் சங்கம், இடசைச் சங்கம், கடசைச் சங்கம் ஆகிய மூச்சங்கங்களை அமைத்துத் தமிழை வளர்த்து வந்தனர். மூச்சங்கங்களில் எழுந்த நூல்கள் பல. ஆவற்றுள் எஞ்சிய நூல்களைவிட அழிந்த நூல்களே அதிகமாகும். கி.பி. மூதலாம் நூற்றாண்டிலிருந்து கி.பி. மூன்றாம் நூற்றாண்டு வரை தமிழகத்தின் சிறப்புற்ற சங்க காலமாகும். அன்றுதான் கடசைச் சங்கம் நிலவியிருந்தது. அச்சங்கத்தில் எழுந்த புத்துப்புாட்டும், எட்டுத் தொகையும் ஆகிய பதினெட்டு நூல்களும் நிகரற்ற இலக்கியங்களாய் இன்றும் உலாவி வருகின்றன. அதன்பின்னான சங்கம் மருவிய காலத்தில் பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள், ஐம்பெரும் காப்பியங்கள், ஐஞ்சிறு காப்பியங்கள் ஆக ஒருமித்து இருபத்தெட்டு நூல்கள் எழுந்தன. இனி, அன்றைய மன்னர்களின் அரண் அமைப்புகளின் சிறப்பினை இலக்கியங்கள் பசேும் திறன்பற்றி விரிவுபடுத்திப் பார்ப்போம்.

ஊர்ஊர்ஊர்ஊர்ஊர்ஊர்

இடசைச் சங்க காலத்தில் எழுந்த மீத்த நூலான தொல்காப்பியத்தில் அந்தணர், அரசர், வணிகர், வளாளர் ஆகிய நால்வகை மக்கள் இருந்துள்ளதாகத் தொல்காப்பியர் (கி.மு. 711) கூறியுள்ளார். இவர்களில் அந்தணர் மூதல் இடத்திலும், அரசர் இரண்டாம் இடத்திலும், வணிகர் மூன்றாம் இடத்திலும், வளாளர் நான்காம் இடத்திலும் வகைக்ப்பட்டுள்ளனர். தயெவ வழிபாட்டுத் தொடர்பான பிரிவில் மறே கூறப்பட்ட நால்வகையினரும் பங்குபற்றலாம் என்று சீத்திரம் கூறுகின்றது.

'மலேரார் முறமை நால்வர்க்கும் எரித்தே.' - (பொருள். 31)

Written by -நுணாவிலபர் கா. விசயரத்தினம் (இலண்டன்)-

Thursday, 18 August 2016 22:46 - Last Updated Sunday, 04 September 2016 05:09

புலவர் .

'தபுங்கயெயில்' எறிந்தநின் ஊங்கணோர் நினபைப்பின் ,
அடுதல் நின் புகழும் அன்றே; கடுவின்று,
மறங்கழை சோழர் உறந்தை அவயைத்து,
அறம் நின்ற நிழையிற றாகலின் , அதனால் ... (பாடல் . 39-6-9)

'தபுங்கு எயில்'- ஆகாயத்து மதில் என்பது தற்காலத்தயை குண்டுவீச்சு
விமானங்களைப் போன்ற ஒரு சாதனமாய் இருக்கலாம் என்று ஊகிக்க முடிகின்றது.
அன்று ஆகாயத்து மதில் படதைது அரண் அமதைதனர் என்பதும் தளிவாகின்றது.

சரேமான் யானகைகண்சயே மாந்தரஞ்சரேல் இருப்பொறமை மன்னனைப் பற்றி
குறுங்கோழியிபர் கிழார் எனும் புலவர் பாடிய பாடல் இது. 'பெருமானே! கார்மகேம்
போலத் திரண்ட எழும் பரிசைப் படையினயையும், மலையென விளங்கும் யானைப்
படையினயையும், கடலெனப் பொரும் காலாட் படையினயையும், இடிபோல் முழங்கும்
முரசினயையும், எல்லோர்க்கும் குறையாது வழங்கும் வண்மையென உடையவனே! குட
நாட்டின் வந்தேதனே! நீ வாழ்க!' என்று பாடியுள்ளார்.

'.. பெரும! ஈண்டிய, மழையென மருளும் பல்தோல், மலையெனத்
தனே இறகொள்ளும் இரும்பல் யானை.
உடலுநா உட்கவீங்கிக் கடலென
வானநீர்க்கு ஊக்கும் தானை, ஆனாது
கடலுங்கு எயிற அரவுத்தலை பனிப்ப,
இடியென முழங்கு முரசின்,
வரையா ஈகைக் குடவர் கோவே.' - (பாடல் 17-34-40)

சரேமான் மன்னனின் பரிசைப் படை, யானைப் படை, காலாட் படை ஆகியன மன்னனின்
பாதுகாப்பை மலேம உயர்த்திய நிலைக்காகக் கொண்டு சனென்றுள்ளன.

சோழன் நலங்கிள்ளி மன்னனைப் பற்றி உறையிபர் முதுகண்ணன் சாத்தனார் பாடிய
பாடலில் -

'புலவர் பாடும் புகழ் பெற்றோர், வானின்கண் செலுத்துபவன் இல்லாது தானே
இயங்கும் வானவிர்தியிற் செல்லும் அளவு உயர்வர்' என்று பாடியுள்ளார்.

'புலவர் பாடும் புகழையோர் விசும்பின்
வலவன் ஏவா வான ஊர்தி
எய்துப, என்ப ' - (பாடல் . 27-7-9)

அன்று, செலுத்துபவன் இல்லாது தானே இயங்கும் வானவிர்தி இருந்துள்ளமை
மன்னனின் அரண் அமைப்பு, விண்வெளி ஆதிகம் போன்றவற்றை
எடுத்துத்தியம்புகின்றன. ஆனால், இன்று விண்ணில் பறக்கும் ஆளில்லா விமானம்
பற்றிப் பேசும் புகழ்ந்து பெருமைபடும்புகின்றோம்.

Written by -நுணாவிலபர் கா. விசயரத்தினம் (இலண்டன்)-

Thursday, 18 August 2016 22:46 - Last Updated Sunday, 04 September 2016 05:09

0000000000 000000

எட்டுத்தொகை நபில்களில் ஒன்றான பதிற்றுப் பத்தில், ஆட்கோட் பாட்டுச் சேரலாதன் மன்னனின் வீரச்செயல்கள் பற்றிக் காக்கை பாடினியார் நச்செள;ளையார் எனும் பெண்பாற் புவவர் ஆறாம் பத்தபை பாடியுள்ளார். போரில் பகைவர்களையென்று கோட்டமதில் களைக்கக்கொள்ள, பகைவர்கள் பயந்து தம் நாட்டை உனக்குக் கப்பப் பொருளாகத் தர, அதனை நீயும் ஏற்று அவர்களாகு நல்லரூள் புரிந்து, குன்றுகள் நிறைந்த காவுறகாடுகள் சிழந்த புகழ்மிக்க, பெருமகை கொண்ட உன் வளநகர்க்குச் செல்லும் போது, வருவோரைக் கவவிப்பிடிக்ச்செய்தமதைத் எந்திரப் பொறிகளும், சிலம்பும், தழைஉடகைளும் உடைய கோட்டை வாயிலைக் கடந்தால், கால் வதைத் தவரகைக் கவிநீரூக்குள் இழுத்துக் கொன்றுவிடும் மதுலகைள் இரூக்கம் ஆழமான நீர் அரணான அகழியும், ஆகியவற்றைப் பாடலில் காண்கின்றோம்.

'வென்று கலம் தீ இயர் வணைடு புலத்து இறுத்து, அவர்
வாடா யாணர் நாடு நிறை கொடுப்ப,
'நல்கினை ஆகுதி, எம்' என்று; அரூளி,
கல் பிறங்கு வபைபின் கடறு அரையாத்த நின்
தொல் புகழ் மஃதூர்ச் செல்குவை ஆயின்.
சமெப்பொறிச் சிலம்பொடு அணித் தழை திங்கும்
எந்திரத் தகைபின் அம்புடையாயில்,
கோள் வல் மதுலகை குண்டு கண் அகழி, .. - (பாடல். 53-1-8)

'குண்டு கண் அகழி' என்பதற்கு, ஆழமான பெரிய அகழி என்பது பொருள். அக்காலத்தில்; மன்னர் அரண்மனையைச் சூற்றிநீண்ட, அகலமான, ஆழமான அகழி அமதைத்து, அதில் நீர் நிரப்பி, பாதுகாப்புக் கருதி வலிமையுடைய மதுலகைகளை அதில் விட்டு வபைப் பர்.

புகைவர் நாட்களின் பரப்பளவு குறையைப் பகையரசர் நாட்டின் எல்லையைச் சனென்று பாசறைய அமதைத்துப் போர் முரசு முழக்க, அதைக் கேட்டு வலக்கையில் தண்டாயுத்ததை தாங்கிக் கட்டளை கிடதைத்தும் பகைவர் அஞ்சப் போரிட எழும் உன் வீரர்கள், பகையரசர் யானபை படகைகைக் கண்டவூடன், அவற்றின்மீது பாயந்து அழிக்கத் தயங்காத வல்லமை பெற்றவர்கள்.

'நிலம் தப இடபு உம் ஏணிப் புலம் படர்ந்து,
படகண் முரசம் நடுவண் சிலபைப்,
தோமர வலத்தர் நாமம் செய்ம்மார்,
ஏவல் வியங்கொண்டு, இளையரொடு எழுத்தரும்
ஓல்லார் யானகை காணின்,
நில்லாத தானகை இறை கிழவோயே!' - (பாடல். 54-12-17)

நில்லாத தானகை - பகைவர் யானபை படையையும் எதிர்த்துத் தாக்கத் தயங்காத படவரிசகை என்பது பொருளாகும். நில்லாத தானகை மன்னனுக்கு ஓர் அரண் ஆகும்.

மஃன்றாம் பத்தின பாடல்களைப் பாலகைக் கெளதமனார் பாடியுள்ளார். இதில், சேரமன்னனான பல்யானகைச் செல்கெழு குட்டுவன் பாட்டுடதைத் தலவைனாவான். இப்பாடலில் குஞ்சம் அணிந்த குதிரகைள், ஆண் யானகைள், தரேகள், சனெபை படகைள் ஆகிய நாற்படகைளும், கணயை மரம், பகைவரைத் தானே தாக்கும் விசகை பொருந்திய ஐயவித்துலாம் எனும் மதிற் பொறியும், காவல் மிகுந்த காட்டரண், ஆழமான

Written by -நுணாவிலபர் கா. விசயரத்தினம் (இலண்டன்)-
 Thursday, 18 August 2016 22:46 - Last Updated Sunday, 04 September 2016 05:09

அகழிகள் உள்ள நீரணை ஆகிய காவல் அரண் அமைப்புகள் பசேப்பட்டுள்ளன.

'.. ..உளபைப் பொலிந்த மா,
 இழபைப் பொலிந்த களிறு,
 வம்பு பரந்த தரே,
 அமரக்கு எதிரந்த புகல் மறவரொடும்,
 துஞ்சுமரம் துவன்றிய, மலர் அகன் பறந்தலை,
 ஓங்கு நிலை வாயில் துங்குபு தகதைத்
 வில் விசை மாட்டிய விழ்ச்சீர் ஐயவி,
 கடமிளகைக் குண்டு கிடங்கின்
 நடுமதில் நிரபைப் பதணத்து, ...!' – (பாடல் 22-17-25)

0000 00000000000

ஐம்பெருங் காப்பியங்களில் ஒன்றான சீவக சிந்தாமணி நூலில் ஏமாங்குத நாட்டின் இராசமாபுர நகரில் சச்சந்தமன்னன் அரசாண்டு வந்தான். அவன் விதயை நாட்டு அரசன் மகள் விசயை என்னும் நங்கயை மணந்தான். தன் ஆட்சிப் பொறுப்பை கட்டியங்காரன் என்னும் அமைச்சனிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு, விசயையுடன் அந்தப்புரத்தில் மழ்க்கிக் கிடந்தான். விசயையும் கருவூற்றிருந்தாள். சச்சந்தனுக்கு ஓர் ஐயுறவு ஏற்பட, வானில் பறக்கும் மயில் பொறி ஒன்றைச் சுவைத்து அதை இயக்கும் முறைகளையும் விசயையிடம் கற்றி வதைத் திருந்தான். ஒரு நாள் கட்டியங்காரன் மன்னனைச் சிறைப்பிக்க ஆரம்பித்தான். மன்னன் விசயையை மயில் பொறியில் ஏற்றி வறொரு நாட்டுக்கு அனுப்பிவிட்டு, கட்டியங்காரனுடன் யுத்தம் புரிந்து மாண்டு போனான். விசயை ஆண்குழந்தை ஒன்றைப் பெற்றெடுத்து, சீவகன் என்ற பெயரிட்டு, பின்நாளில் சீவகன் கட்டியங்காரனைக் கொன்று, தான் அரசனாகி எண்மரணமணந்தான்.

இராசமாபுரத்து மன்னனின் அரண்மனையைச் சிறப்பாக, நகரத்தைச் சுற்றி வன்மையான கல் மதில்கள், அவற்றின் மீதான போர்க்கருவிகள், மதில்களைச் சமீபந்த அகழிகள், தரே ஏறும் இடம், வாட்போர்பயிலும் இடம், அரசன் அரண்மனையைச் சுற்றியுள்ள நீர் நிறைந்த ஆழமான அகழியில் மூதலகைகள் உலாக் கொள்ளும், அரண்மனையைப் படகைகள், மதிலுக்கருகில் யானகைக் கட்டடங்கள் ஆகியவற்றைக் கற்றலாம்.

00000000000000

சங்கம் மருவிய காலத்தில் எழுந்த பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் ஒன்றான தீருக்குறள் என்ற நூலில், அரண் சிறப்பு நன்றே கற்றப்படுகின்றது. படையெடுத்துப் போர்புரியச் செல்பவர்க்கு அரண் (கோட்டை) சிறந்ததாகும். போரக்கு அஞ்சி உள்ளயேருந்து தம்மகை காப்பாற்றிக் கொள்ள நிறைபவர்க்கும் அரண் சிறந்ததாகும். இவ்வண்ணம் கற்றுகின்றார் வள்ளுவப் பெருந்தகை.

'ஆற்று பவர்க்கும் அரண்பொருள் அஞ்சித்தற
 போற்று பவர்க்கும் பொருள்.' – (குறள். 741)

நீலமணிபோன்ற நீரையுடைய அகழியும், வட்ட வளையான நிலப்பரப்பும், உயரமான மலையும், மரநிலைச் சிறிந்த காடும் ஆகிய நான்கும் உடையதே பாதுகாப்பான அரண் என்பர்.

Written by -நுணாவிலபர் கா. விசயரத்தினம் (இலண்டன்)-

Thursday, 18 August 2016 22:46 - Last Updated Sunday, 04 September 2016 05:09

'மணிநீ ரும் மண்ணும் மலையும் அணிநிழற்
காடும் உடயைது அரண்.' - (குறள் . 742)

உயர்ச்சியும், அகலமும், உறுதியும், பகைவரால் அழிக்க முடியாத அருமையும் ஆகிய
இந்த நான்கும் அமைந்திருப்பதே அரண் என்று நபிலோர் கபிறுவர்.

'உயர்வகலம் திண்மன அருமனைஇந் நான்கின்
அமைவரண் என்றுரகைக்கும் நபில.' - (குறள் . 743)

காக்க வண்பிய இடம் சிறியதாய், மற்ற இடம் பெரிய பரப்புள்ளதாய், தன்னை எதிர்த்து
வந்த பகைவருடயை ஊக்கத்தை அழிக்க வல்லது அரண் ஆகும்.

'சிறுகாப்பின் பரேடத்த தாகி உறுபகை
ஊக்கம் அழிப்பது அரண்.' - (குறள் . 744)

பகைவரால் கைப்பற்றப்படுவதற்கு அரிதாயும், தன்னிடம் உணவுப் பொருள்
கொண்டதாயும், உள்ளிருப்போர் நிலத்தை திருப்பதற்கு எளிதாயும் அமைந்தது அரண்.

'கொளற கரிதாய்க் கொண்டகபிழ்த் தாகி அகத்தார
நிலகை களிதாம் நீ ரது அரண்.' - (குறள் . 745)

அகத்தாரான உள்ளே இருப்பவர்களுக்குத் தவேயான எல்லாப் பொருள்களையும்
உடயைதாய், போர் நரெுக்கடியானவிடத்தில் உதவ வல்ல நல்ல வீ ரர்களையுடயைது
அரண் ஆகும்.

'எல்லாப் பொருளும் உடதைதாய் இடத்துதவும்
நல்லாள் உடயைது அரண்.' - (குறள் . 746)

சபிழந்து முற்றுகையிட்டும், முற்றுகையிடாமல் திடீ ரனெத் தாக்கியும், வஞ்சனையால்
உள்ளிருப்போரையெசுப்படுத்தியும் பகைவரால் கைப்பற்ற முடியாத அருமை உடயைது
அரண் ஆகும்.

'முற்றியும் முற்றாது எறிந்தும் அறைப்படுத்தும்
பற்றற்கு அரியது அரண்.' - (குறள் . 747)

முற்றுகையிடுவதில் வல்லமை கொண்டு முற்றுகை இட்டவரையும், உள்ளிருந்தவர்
இடம் விட்டுப் பெயராமல் நிலத்தை திருந்து வல்லும் அமைப்பகை கொண்டது அரண்
ஆகும்.

'முற்றாற்றி முற்றியவரையும் பற்றாற்றிப்
பற்றியார் வல்லவது அரண்.' - (குறள் . 748)

போர்முனையில் முற்றுகையிட்ட பகைவர்கள் அழியும்படியாகப் போர்த்தொழிலில்
வல்ல மறவர்களைக் கொண்டதே அரண் ஆகும் என்பர்.

'முனமைகத்து மாற்றலர் சாய வினமைகத்து
வீறயெத்தி மாண்டது அரண்.' - (குறள் . 749)

Written by -நுண்ணாவிலய்யர் கா. விசயரத்தினம் (இலண்டன்)-
Thursday, 18 August 2016 22:46 - Last Updated Sunday, 04 September 2016 05:09

எத்தகயை பாதுகாவலவை உடயைதாய் இரூந்தாலும, அரண காக்கும் மறவர்கள் சயெல் வகயைால் சிறப்பு இல்லாதவரானால் அரண பயனில்லாததாகும்.

'எனமைட்சித் தாகியக் கண்ணும் வினமைட்சி இல்லார்கண் இல்லதூ அரண!' - (கூறள். 750)

ஐய்யய்யய்யய்ய

அன்று மன்னர் காலத்தில் நிலவியிருந்த அரண அமைப்புகள் பற்றித் தொல்காப்பியம், புறநானூறு, பதிற்றுப்பத்து, சீ வக சிந்தாமணி, திருக்குறள் ஆகிய சங்க இலக்கிய நூல்களில் பசேபபட்டாள பாங்கிண்பை பார்த்தோம். இனி, அதில் ஓவ்வொரு நூல்களிலும் எவ்வண்ணம் அரண அமைப்புகள் கிறுப்பபட்டாள என பதை நிரல் பட்டத்திக் காண்போம்.

ஐய்யய்யய்யய்யய்யய்யய்யய்யஎன்ற நூலில் படவை, கொடி, கூடி, மூரசு, கூதிரவை களிறு, தரே, தார், முடி ஆகியனவும், காலாட்படை, யானபைப்படை, கூதிரபைப்படை ஆகிய முப்படைகள்,

ஐய்யய்யய்யய்யய்யஎன்னும் நூலில் 'தங்கு எயில் - ஆகாயத்து மதில், பரிசபைப்படை, யானபைப்படை, காலாட்படை, தானே இயங்கும் வான் ஊர்தி,

ஐய்யய்யய்யய்யய்யய்யஎன்ற நூலில் கோட்டை மதில், எந்திரப் பொறிகள், மூதலவைகள் நிறைந்த நீர் அரணான அகழிகள், யானபைப்படைகள், தண்டாயுதம் தாங்கிய படவை வீரர்கள், கூதிரபைப்படை, தரேப்படை, யானபைப்படை, சவேபைப்படை ஆகிய நூற்படைகளும், ஐயவித்துலாம் எனும் மதிற் பொறி,

ஐய்யய்ய ஐய்யய்யய்யய்யய்யஎன்னும் நூலில் வானில் பறக்கும் மயில் பொறி, நகரசைச் சூற்றி வன்மயான கல் மதில்கள், அவற்றின் மீ தானபேரக் கருவிகள், நீர் நிறைந்த ஆழமான அகழியில் உள்ள மூதலவைகள்,

ஐய்யய்யய்யய்யய்யய்யஎன்னும் நூலில் அரண அமைப்பின் சிறப்பு, நீர் நிறைந்த அகழி, உயர்ந்த மலை, காடும், பேர்த்து தொழிலில் வல்ல மறவர்கள், பகவைர் ஊக்கத்தை அழிக்க வல்ல அரண,

ஆகிய அனதைத்தும் மன்னனைக் காத்து அவனுக்கு அரண அமைத்துக் கொடுக்க, அவன் சங்கோலும், புகழும் நாட்டில் பரவ, மக்கள் இன்புற்று மன்னன் புகழ்பாட, நாட்டின் செல்வம் சழித்தோங்கியது அன்றைய மன்னன் ஆட்சியில்.